

Die laatste bevoegdheid is formeel op gelijke wijze geregeld als de bevoegdheid, welke het ontwerp van wet aan den kantonrechter gaf. Daarover is in het Voorloopig Verslag eene opmerking gemaakt. Sommige leden meenden n.l. dat „Tegen hetgeen de kantonrechter heeft bepaald, staat geen hoogere voorziening open.” aanleiding kon geven tot misverstand. De ondergeteekenden sluiten zich aan bij die leden, die zoodanig misverstand geenszins vreesden. De kwestie heeft echter haar belang verloren, nu de zaak terstond voor de kamer voor crisispachtzaken komt.

IV. *a.* en *b.* Het eerste lid van art. 6 der Crisispachtwet kan vervallen, omdat het wordt verwerkt in het nieuwe art. 4.

c. Deze toevoeging van een nieuw lid behoeft geen toelichting meer na hetgeen daarover in het algemeen gedeelte dezer Memorie is gezegd.

V. Aan de voorgestelde toevoeging van een tweede lid aan art. 7 der Crisispachtwet wordt in het Voorloopig Verslag eene uitvoerige beschouwing gewijd, welke hierop neerkomt, dat wel wordt ingestemd met de bedoeling, doch dat die bedoeling in den tekst niet tot haar recht komt. De ondergeteekenden meenen, dat de geopperde bedenking kan worden ondervangen door „over den tijd, dat” te vervangen door „voor zoolang en voor zoover”. Door het „voor zoover” wordt dan uitgedrukt, dat rente niet meer verschuldigd is over het bedrag, ten aanzien waarvan de opschorting door de kamer voor crisispachtzaken mocht zijn opgeheven, van af het oogenblik van die opheffing.

VI. De voorgestelde wijziging van art. 10 der Crisispachtwet bestaat slechts uit eene herinnering aan het te heffen vast recht van f 5.

Artikel 2 (Gewijzigd Ontw. v. Wet).

In het Voorloopig Verslag wordt verondersteld, dat het tweede lid alleen betrekking kan hebben op termijnen, welke eerst na 1 November 1932 zijn vervallen. Ten onrechte. Dit lid heeft ook betrekking op vroegere termijnen, indien destijds het verzoek is afgewezen op grond dat de tuinbouw niet onder de wet viel.

De vraag of bij aanneming van dit ontwerp eene nieuwe aanvraag tot pachtverlaging door de pachters van tuingronden noodig is, dan wel of de reeds ingediende verzoeken, die niet-ontvankelijk zijn verklaard, opnieuw geldend worden, is in eerstbedoelden zin te beantwoorden. Een niet-ontvankelijk verklaard verzoek herleeft niet. Een nieuw verzoek kan worden ingediend uiterlijk binnen 14 dagen na de inwerkingtreding van de wijzigingswet.

Artikel 3 (Gewijzigd Ontw. v. Wet).

Bij het Gewijzigd Ontwerp van Wet is de materie van art. 2 van het oorspronkelijke ontwerp over twee artikelen (artt. 2 en 3) verdeeld. Art. 2 heeft betrekking op de uitbreiding van de Crisispachtwet over den tuinbouw enz. Het art. 3 geeft meer algemeene voorschriften van overgangsrecht. Het nieuwe art. 3 moet iets meer bevatten dan de beide laatste leden van het oorspronkelijke art. 2, nu de Crisispachtwet op meer punten wordt gewijzigd.

Bepaald wordt, dat de reeds voor de inwerkingtreding der wijzigingswet ingediende verzoekschriften niet onderworpen zijn aan het vaste recht van f 5. En verder is de overgang geregeld van het vervallen van de phase van behandeling voor den kantonrechter: zijn bij het in werking treden der wet de partijen reeds opgeroepen om voor den kantonrechter te verschijnen, dan gaat diens bemiddelingspoging door en verwijst hij bij mislukking de partijen (door oproeping) naar de kamer voor crisispachtzaken, welke de zaak dan verder behandelt overeenkomstig de nieuwe regeling.

Artikel 4 (Gewijzigd Ontw. v. Wet).

Volgens art. 3 van het oorspronkelijke ontwerp zou de wijzigingswet dadelijk na hare afkondiging in werking treden. Nu volgens het Gewijzigd Ontwerp van Wet de Crisispachtwet op meer punten wordt veranderd, is het beter de datum van inwerkingtreding eenigen tijd van te voren bekend te maken bij afzonderlijk Koninklijk besluit.

Deze Memorie van Antwoord gaat vergezeld van het Gewijzigd Ontwerp van Wet, dat zijne toelichting reeds in het vorenstaande heeft gevonden.

De Minister van Justitie,

J. DONNER.

*De Minister van Economische Zaken
en Arbeid,*

T. J. VERSCHUUR.

234. 6.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige wijzigingen aan te brengen in de Crisispachtwet 1932;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In de Crisispachtwet 1932 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I. Het gezegde onder *a* en *b* van artikel 1 wordt gelezen:

„*a.* Pachtvereenkomst: eene huurovereenkomst, als bedoeld in den Zevenden Titel van het Derde Boek van het Burgerlijk Wetboek, waarbij het gehuurde goed bestaat uit ter beoefening van den landbouw te gebruiken land, al dan niet voorzien van eene hoeve of anderen opstal en roerend toebehooren.

b. Landbouw: naast akkerbouw en veehouderij ook pluimveehouderij en tuinbouw, waaronder mede het kweeken van boomen, bloembollen en bloemen wordt begrepen, en de teelt van griendhout benevens elken anderen tak van bodemcultuur.”

II. *a.* In het eerste lid van artikel 2 wordt de zinsnede „kan, telkens gelegen is” vervangen door:

„kan, telkens wanneer een termijn vervalt, zich bij verzoekschrift wenden tot het kantongerecht, binnen welks ressort het gepachte of het grootste deel daarvan gelegen is”.

Aan dit lid wordt toegevoegd een tweede zin, luidende:

„Het verzoekschrift wordt ingediend niet eerder dan 14 dagen vóór het vervallen van den pachttermijn en niet later dan 14 dagen na den vervalldag.”

b. In het tweede lid van artikel 2 wordt „opgeschort.” vervangen door:
„opgeschort, voor zoover ingevolge artikel 5, lid 2, niet anders wordt bepaald.”

c. Aan artikel 2 worden toegevoegd twee nieuwe leden, luidende:

„Ter zake van elk verzoekschrift stort de verzoeker ten kantongerechte een bedrag van f 5 ten behoeve van den Staat.

Den verzoeker wordt een bewijs gegeven van de ontvangst van het verzoekschrift en van het gestorte bedrag.”

III. De artikelen 3, 4 en 5 worden gelezen:

„Artikel 3.

De behandeling van de verzoeken, ingediend naar aanleiding van artikel 2, geschiedt door de kamer voor crisis-pachtzaken van het kantongerecht.

De kamer voor crisis-pachtzaken bestaat uit den kantonrechter, als voorzitter, en twee niet tot de rechterlijke macht behorende personen, die deskundig zijn ten aanzien van de verhoudingen op landbouwgebied.

Wij benoemen, Gedeputeerde Staten gehoord, voor elk kantongerecht de twee in het vorige lid bedoelde, niet tot de rechterlijke macht behorende, personen, benevens voor ieder honder plaatsvervangers, als Wij dienstig zullen oordeelen. Bij deze benoemingen dragen Wij zorg, dat noch het belang der pachters, noch dat der verpachters in de kamer voor crisis-pachtzaken overheerscht.

Artikel 4.

De kamer voor crisis-pachtzaken behandelt de zaak zoo spoedig mogelijk. Zij beslist niet, alvorens partijen zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen. De beslissing is met redenen omkleed.

De oproeping van partijen geschiedt bij aangeteekenden brief. Heeft de verzoeker nog niet voldaan aan het voorschrift van artikel 2, lid 3, dan wordt hem bij de oproeping medegedeeld, dat hij de daar bedoelde storting alsnog vóór zijne verschijning voor de kamer voor crisis-pachtzaken heeft te doen, dan wel het verschuldigde bij zijne verschijning in handen van den griffier heeft te storten. Bij niet-tijdige storting wordt de verzoeker in zijn verzoek door de kamer voor crisis-pachtzaken niet ontvankelijk verklaard.

Artikel 5.

De kamer voor crisis-pachtzaken kan eene minnelijke regeling tusschen de partijen beproeven. Zoodanige regeling wordt neergelegd in een proces-verbaal, dat voor partijen verbindend is.

De kamer voor crisis-pachtzaken kan, indien de zaak niet voor dadelijke afdoening vatbaar is, de in artikel 2, lid 2, voorziene opschorting van de verplichting tot betaling beperken tot een door haar te bepalen deel van den pachttermijn. De partijen ontvangen terstond een door den kantonrechter, als voorzitter, ondertekend, gedagteekend stuk, houdende hetgeen de kamer voor crisis-pachtzaken heeft bepaald. Bij afwezigheid wordt het stuk onverwijld bij aangeteekenden brief toegezonden. Hoogere voorziening staat niet open, behoudens cassatie in het belang der wet.”

IV. a. Het eerste lid van artikel 6 vervalt.

b. In het tweede lid van artikel 6 wordt „zij” vervangen door: „de kamer voor crisis-pachtzaken”.

c. Aan artikel 6 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende:
„In geen geval wordt eene ontheffing verleend, waardoor de verpachter in zijne belangen meer zou worden benadeeld dan de pachter bij het niet verleenen van deze ontheffing.”

V. Aan artikel 7 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende:

„Over het bedrag, waarvoor ontheffing van betaling niet is verleend, hetzij omdat de verzoeker niet ontvankelijk is verklaard, hetzij om eenige andere reden, is eene rente, berekend naar 5 ten honderd 's jaars, verschuldigd voor zoolang en voor zoover de verplichting tot betaling ingevolge deze wet is opgeschort geweest.”

VI. De eerste zin van artikel 10 wordt gelezen:

„Behoudens het bepaalde bij artikel 2, lid 3, worden ter zake van de werkzaamheden van het kantongerecht aan belanghebbers geen kosten in rekening gebracht.”

Artikel 2.

Ten aanzien van de pachtvereenkomsten, waarop de Crisispachtwet 1932 eerst toepasselijk wordt door de onderhavige wet, geldt die toepasselijkheid voor de pachttermijnen, vervallen na 12 Februari 1932 doch uiterlijk op 1 November 1932, slechts indien een verzoekschrift om geheele of gedeeltelijke ontheffing van betaling bij den kantonrechter tijdig werd ingediend als ware de wet van den aanvang af op de pachtvereenkomst toepasselijk. Deze toepasselijkheid geldt ook al mocht de verzoeker niet ontvankelijk zijn verklaard of de termijn reeds zijn betaald.

Voor termijnen, reeds vervallen vóór den dag van het in werking treden der onderhavige wet, moet het verzoekschrift om geheele of gedeeltelijke ontheffing van betaling uiterlijk 14 dagen na dien dag zijn ingediend.

Indien de kamer voor crisis-pachtzaken beslist, dat een reeds betaalde termijn behoort te worden verminderd, bepaalt zij tevens den dag, vóór welken het te veel betaalde moet worden teruggegeven.

Artikel 3.

Verzoeken om ontheffing van betaling, reeds ingediend vóór de inwerkingtreding der onderhavige wet, worden, onverminderd het bepaalde bij het volgende lid, in den staat waarin zij zich bevinden, verder behandeld met inachtneming van de bepalingen dezer wet. Ter zake van deze verzoeken is het recht, bedoeld bij artikel 2, lid 3, der Crisispachtwet 1932, niet verschuldigd.

Zijn partijen op het tijdstip van de inwerkingtreding dezer wet reeds opgeroepen om voor den kantonrechter te verschijnen, teneinde deze trachte eene voor beiden aannemelijke regeling te bewerkstelligen, dan vinden te dien aanzien de artikelen 3, 4 en 5, eerste lid, van de Crisispachtwet 1932, zooals deze oorspronkelijk luiden, mede toepassing.

Het tweede lid van artikel 7 der Crisispachtwet 1932 geldt niet ten aanzien van zaken, waarover op het tijdstip van inwerkingtreding der onderhavige wet reeds is beslist.

Artikel 4.

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

*De Minister van Economische Zaken
en Arbeid,*